



Can Busquets

Caldes d'Estrac

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Major, 6 (08393 Caldes d'Estrac)
Emplaçament Des de l'estació de tren, pujant per La Riera, trencant a mà esquerra cap al carrer de l'Església.

Coordenades:

Latitud: 41.57196
Longitud: 2.52615
UTM Est (X): 460495
UTM Nord (Y): 4602362

Classificació

Número de fitxa 08032 - 7
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: estructura, coberta, façana i conjunt en molt bon estat de conservació.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN, R-I-51-5223; n°55 del Pla Gral. Municipal
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari 662
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 04258DG6002C06

Fitxes associades:

Torre Verda o Torre de la Guàrdia

Autoria de la fitxa Octavi Mallorquí Vicens

Data de registre de la fitxa: dg., 01/01/2006 - 01:00

Descripció

Conjunt de masia i torre de defensa envoltada d'un gran parc enjardinat. La superfície total del solar és de 16.654 metres quadrats, dels quals 690 són edificats. Possiblement la torre de Can Busquets és el lloc més emblemàtic del municipi de Caldes. Es tracta d'una edificació de principis d'època moderna de característiques semblants a la Torre Verda, la qual no es troba pas gaire lluny. És una torre de planta circular de sòlida estructura, amb parets de més d'un metre de gruix. La construcció va ser feta amb palets de pedra granítica unida amb morter de pedra i sorra. Consta de planta baixa i dos pisos, comunicats per una escala de cargol de pedra. Unes espielleres o sageteres i una finestra o porta petita permeten, com és habitual en aquests casos, l'observació, la defensa i la ventilació de l'edificació. No deixa d'impressionar comprovar l'orientació d'aquests finestrons: de cara a la mar, sempre pendents de l'arribada de pirates sarraïns. Al capdamunt de la torre trobem que han estat escapçats els merlets, de manera que només queden les cartel·les de suport. Al lloc de la corona emmerletada hi ha coronant la torre una olivera de grans dimensions, fàcilment visible des de qualsevol punt de Caldes; per això també es coneix aquesta torre com la "Torre de l'Olivera de la Pau", i la seva història està estretament lligada a la llegenda de la Fàtima i el Busquets. Una altra de les peculiaritats d'aquesta torre rodona és que va acompanyada d'una casa o masia, que té accés directe al primer pis de la torre gràcies al pont voladís que les uneix. Si bé la masia és de construcció més tardana, en conjunt formen un dels nuclis més antics de la població. Per la seva construcció, podem datar la masia del segle XVII. Consta de planta baixa i primera planta. La façana principal, orientada en sentit sud, dona al carrer Major i presenta una porta amb arc de mig punt i dovella de pedra, de parets arrebossades, tot i respectar en algun racó el parament antic. Les enredaderes cobreixen part de la façana. La coberta és de teulada a dues aigües, el carener perpendicular a la porta principal. Com element decoratiu cal destacar unes torxes de pedra d'inspiració medieval a banda i banda de la porta principal. La façana posterior que mira a muntanya presenta en el seu primer pis uns amplis finestrons. La masia disposa d'unes àmplies golfes que gaudeixen de llum natural gràcies a unes finestres laterals. Així com també d'un garatge amb accés directe des del carrer Major, amb una porta de fusta de grans dimensions d'arc apuntat, i uns finestrons superiors també d'arc apuntat i amb una reixa barana d'inspiració vegetal. Pràcticament adossada a la masia hi ha una altra edificació, la dels masovers, de la que en farem la descripció més endavant i de forma independent per tractar-se d'una casa amb elements arquitectònics a destacar. El jardí de la finca està disposat en terrasses escalonades per salvar els desnivells, i presenta baranes de rajola de formes geomètriques. En la seva part davantera té una distribució més de tipus jardí, abunden sobretot les plantes amb flor, els cactus i els petits arbustos, mentre que en la seva part posterior, orientada cap al turó de Caldes, és un autèntic bosc, amb pins, xiprers, moreres. La zona arbrada era molt més gran, però una part va ser venuda per a fer-hi habitatges. Una de les curiositats que amaga aquesta zona boscosa de Can Busquets és l'existència d'una petita capella, de recent creació, d'una sola nau, de murs de pedra i coberta de teulada a dues aigües amb carener perpendicular a la façana principal i creu de ferro terminal.

Observacions:

La finca presenta varis accessos: un per a vianants al carrer Major, amb una porta de ferro i uns marges de pedra que seguint una suau pendent a través del jardí ens fa arribar a la masia, i dues per a vehicles, la ja esmentada del carrer Major i una altra tocant al carrer de la Mercè, on hi ha a l'entrada una bonica reixa d'estil modernista, amb ondulacions i decoració calada de motius vegetals. Hi ha una petita edificació per al porter de la finca. Superada la citada reixa trobem un camí asfaltat que ens

porta fins a la masia. Sense cap mena de dubte, Can Busquets és una de les finques més destacables de Caldes d'Estrac. Un dels conjunts històrics més valuosos de Caldes. Sòl urbà, inventariada amb el n°55 de la Normativa del Pla General de 11.07.1984. Catalogada a l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya amb la protecció BCIN, per una disposició llei del 25 de juny de 1985, i publicada al BOE el 29 de juny de 1985. Masia i torre protegides també per l'inventari d'arquitectura militar de 23.04.1949. La torre cilíndrica originàriament tenia merlets que han estat enderrocats restant únicament els seus suports. Una dada curiosa és que fins fa no masses anys era habitual veure algun niu de cigonyes al capdamunt de la torre.

Història

Segons la tradició, un camperol de Can Busquets, antigament conegut com Can Simó, fou qui trobà la imatge de la Mare de Déu del Remei en època medieval. La primera notícia històrica de Can Busquets que es té, data del 25 de febrer de 1586 quan el Consell de Barcelona, del que depenia Caldes, autoritzà a Joan Busquets a construir una "torre rodona per poder-se defensar dels moros i altres enemics". La masia és posterior i data del segle XVII. Fins el 1940 els terrenys de Can Busquets eren plens de vinyes.

Bibliografia

AA.DD. (1995). Fotografies Antiques de Caldes 1870-1962. Arrels Cultura. Caldes d'Estrac. BATLLE, A. (1985). Caldes d'Estrac o Caldetas: un vell plet. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. BONET, L. (1983). Les masies del Maresme. Edició del C.E.C. Barcelona. CARNÉ I CABRÉ, J.(1995). Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic. Document Refós. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. CATALÀ I ROCA, P. (1967-1973). Els castells catalans. Edició de R. Dalmau. Barcelona. GRAU MOLIST, L. (2004). L'estiueig a Caldes d'Estrac. Una aproximació. Caldae Aquae Núm. 2. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. MARZAL, J. (1999). Caldes d'Estrac. Vila d'aigua calenta i aigua salada. Breu història il·lustrada. Arrels Cultura. Caldes d'Estrac. MONREAL, L. DE RIQUER, M. (1958). Els castells medievals de Catalunya. Barcelona. MORESO, M. AZUAGA, J. M. (1999). A pas de gegants. Història dels gegants a Caldes d'Estrac. El Clavell. Premià de Mar.

